

Motion till riksdagen 2021/22:4487

av **Ida Gabriellson m.fl. (V)**

med anledning av prop. 2021/22:182 Efterlevandestöd för barn som får vård eller boende bekostat av det allmänna

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med en mer utförlig analys av förslagets konsekvenser och eventuella förslag på hur dessa konsekvenser ska hanteras och tillkännager detta för regeringen.

Inledning

Regeringen föreslår genom proposition 2021/22:182 Efterlevandestöd för barn som får vård eller boende bekostat av det allmänna att efterlevandestöd inte ska lämnas till barn som vårdas eller bor i familjehem, bostad med särskild service, stödboende eller HVB-hem som bekostas av det allmänna. Förslaget innebär att bestämmelserna motsvarar vad som gäller för underhållsstöd till barn i motsvarande situationer. Barnet bedöms i dessa situationer få sitt behov av grundtrygghet tillgodosett av det allmänna på ett sådant likvärdigt sätt som också säkerställs av efterlevandestödet.

Det föreslås också att en kommunal nämnd ska lämna uppgift till Försäkringskassan respektive Pensionsmyndigheten om den beslutade insatsen avser ett barn som lämnas underhållsstöd respektive efterlevandestöd. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer föreslås få meddela ytterligare föreskrifter om nämndens uppgiftsskyldighet till Försäkringskassan respektive Pensionsmyndigheten avseende dessa beslut.

I propositionen lämnas vidare förslag som gäller sjukpenning. Det föreslås att begreppet normalt förekommande arbete ska förtydligas i bestämmelsen som reglerar hur arbetsförmågan ska bedömas i sjukpenningärenden för behovsanställda. Enligt förslaget ska bedömningen göras mot förvärvsarbete i en sådan angiven yrkesgrupp som innehåller arbeten som är normalt förekommande på arbetsmarknaden. Förslagen om efterlevandestöd föreslås träda i kraft den 1 januari 2023. Förslaget om sjukpenning till behovsanställda föreslås träda i kraft den 1 september 2022.

Konsekvenser av förslaget om ändringar i efterlevandestödet

Förslaget syftar till större enhetlighet inom trygghetssystemen. Vänsterpartiet välkomnar strävan mot en större enhetlighet och önskar att förslag i den riktningen även läggs fram när de innebär förstärkningar av systemen. Förslaget rör väldigt få barn, men de som berörs tillhör en redan utsatt grupp som kommer att få sämre ekonomiska villkor. En del remissinstanser, bl.a. Göteborgs kommun och Stockholms kommun efterfrågar en djupare barnkonsekvensanalys. Stockholms kommun menar vidare att förslaget ställer högre krav på kommunerna att säkerställa att barnens behov faktiskt tillgodoses. Vänsterpartiet instämmer i dessa invändningar. Regeringen bör återkomma med en mer utförlig analys av förslagets konsekvenser och eventuella förslag på hur dessa konsekvenser ska hanteras. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och ge regeringen till känna.

Tidsgränsen i sjukpenning för behovsanställda

Vänsterpartiet välkomnar de föreslagna ändringarna avseende sjukpenning för behovsanställda som gör regelverket mer enhetligt med regelverket för tillsvidareanställda. När regeringen nu rättar till en brist i detta regelverk anser Vänsterpartiet att den också bör åtgärda en annan. Med gällande regelverk får en behovsanställd sin arbetsförmåga bedömd mot behovsanställningen under de första 90 dagarna i sjukfallet, om det kan antas att hen skulle ha arbetat där om hen inte var sjuk. Vänsterpartiet menar att det vore lämpligare med en bestämmelse som fastslog att prövningen ska ske på detta sätt de första 180 dagarna, den tidsgräns som gäller för andra arbetstagare.

Regleringen träffar dessutom enbart de arbetstagare som har den mest osäkra typen av anställningar. Det vore både tydligare och mer enhetligt med en reglering som träffar samtliga arbetstagare som inte har en tillsvidareanställning, där rätten till sjukpenning skulle vara avhängig möjligheten för arbetstagaren att föra i bevis att arbete skulle ha utförts om arbetstagaren inte blivit sjuk. Regeringen bör återkomma med förslag om att en arbetstagare som inte har en tillsvidareanställning bör få sin arbetsförmåga bedömd mot anställningen under de första 180 dagarna i sjukfallet, om det kan antas att hen skulle ha arbetat där om hen inte var sjuk.

Ida Gabrielsson (V)

Christina Höj Larsen (V)

Momodou Malcolm Jallow (V)

Maj Karlsson (V)

Daniel Riazat (V)

Karin Rågsjö (V)

Vasiliki Tsouplaki (V)